Quelle: http://manuscripta.at/?ID=445
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

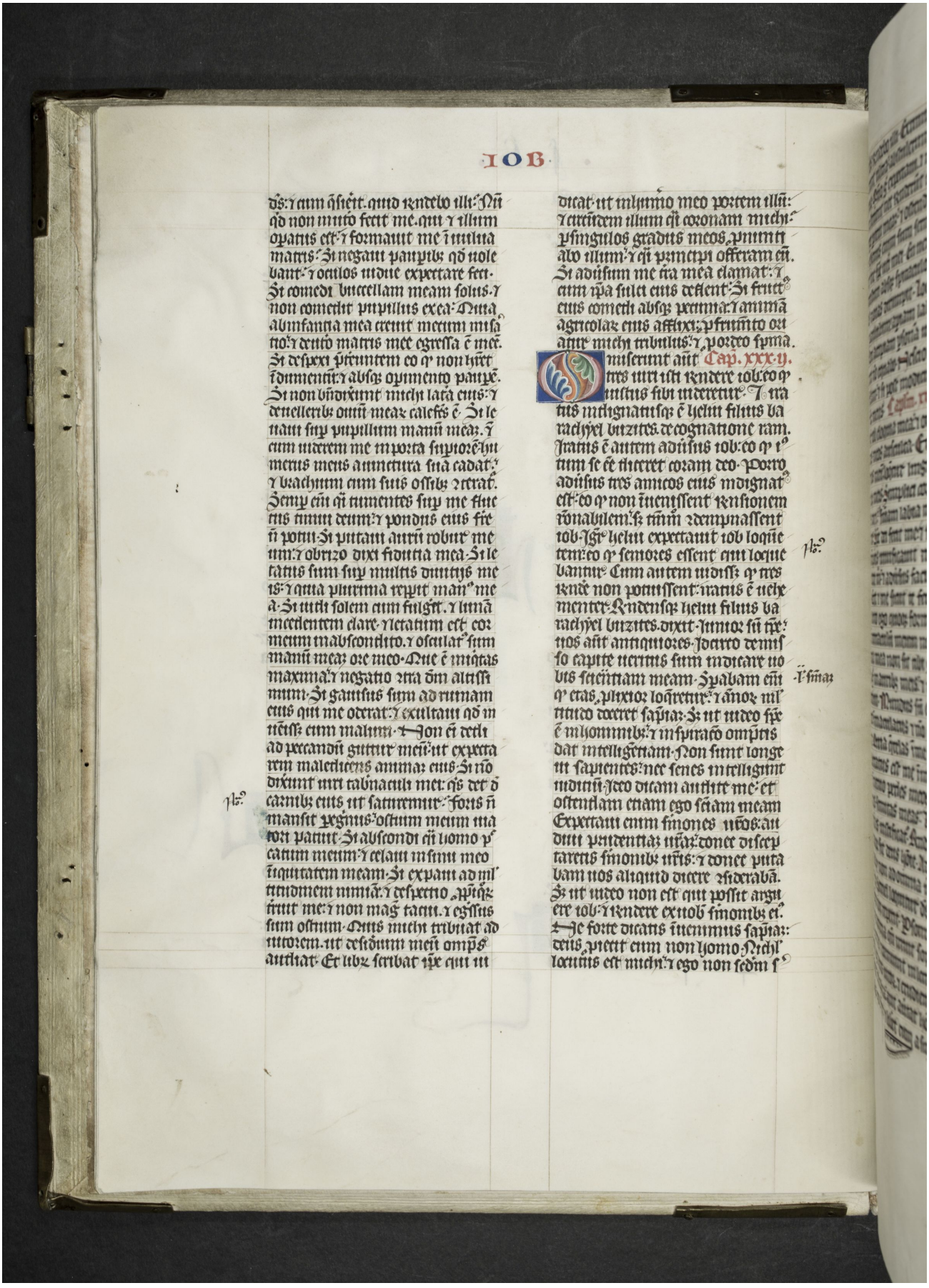

IOB

ds: ⁊ cum ꝛ ſcient quid rndeꝛo illi: Nũ
qd non mutꝰ fecit me. qui ⁊ illum
opanis eſt: ⁊ formauit me ī mulua
matris: Si negaui pauꝑib; qđ nole
bam: ⁊ oculos uidue expectare fec.
Si comedi buccellam meam ſolus: ⁊
non comedit pupillus ex ea: Quia
ab infancia mea creuit mecum mi ſa
no: ⁊ de utero matris mee egreſſa ē mẽ.
Si deſpexi pꝛeuntem eo q̃ non haꝛet
indumentũ: ⁊ abſq; operimẽto pauꝛẽ.
Si non benedixerunt michi lateꝛa eius: ⁊
de uellere ouiũ meaꝝ calefactꝰ ē. Si le
uaui ſup pupillum manũ meã: ⁊
cum uiderem me in porta ſuperiorẽ ym
meus meus a iunctura ſua cadat: ⁊
brachium cum ſuis oſſibus deꝛeꝛat.
Semp enī timui deum ⁊ pondus eius ſuſ
tinui: Si putaui aurũ robur me
um: ⁊ obꝛizo dixi fiducia mea: Si le
tatus ſum ſup multis diuitijs me
is: ⁊ quia plurima repꝛit manꝰ me
a. Si uidi ſolem cum fulgeꝛet. ⁊ lunã
mouentem clare. ⁊ letatum eſt cor
meum in abſcondito. ⁊ oſculata ſum
manũ meã: ore meo. Que ē iniq̃tas
maxima: ⁊ negatio contra deum altiſſi
mum. Si gauiſus ſum ad ruinam
eius qui me oꝛdeꝛat: ⁊ exultauꝛ qđ in
uenſſet eum malum. ⁊ non ē dedi
ad peccandũ guttur meũ: ut expeꝛta
rem maledicendo animaꝝ eius. Si nõ
dixerunt uiri tabernaculi mei: quis det de
carnibus eius ut ſatiemur: foris nõ
manſit peregꝛinus: oſtium meum ui
atoꝛi patuit. Si abſcondi ut homo pec
catum meum: ⁊ celaui in ſinu meo
iniquitatem meam. Si expaui ad mul
titudinem turbã: ⁊ deſpexi ꝓpin
quos meos: ⁊ non magis tacui. ⁊ egreſſus
ſum oſtium. Quis michi tribuat ad
uditoꝛem: ut deſiderium meũ omꝑs
audiat. Et liber ſcribat ipſe qui mi
dicat: ut in humero meo portem illũ:
⁊ circũdem illum ſicut coꝛonam michi.
Per ſingulos gradus meos pꝛonunti
abo illum: ⁊ ſic pꝛincipi offeꝛam eũ.
Si aduerſum me ꝛa mea clamat: ⁊
cum ea ſulci eius deflent: Si fruc
tus eoꝝ comedi abſq; pecunia: ⁊ animã
agricolaꝝ eius afflixi: pꝛo frumento oꝛ
tus michi urticas: ⁊ pꝛo hoꝛdeo ſpina.
Cessauerunt uerba Cap. xxx. y.
mea. Nunquid uetuli ꝛudere tibi: eo q̃
multis ſibi miſeꝛetur. ⁊ ma
nus meditatꝰ ſit ē ihelem filius ba
rachiel buzites. de cognatione ram.
Iracundia ē autem occidit ſtultum: ⁊
zelum ſe ē interficit eoꝝ. Porro
aduerſus tres amicos eius indignatꝰ
eſt: eo q̃ non inuenſſent rationem
rationabilem: ⁊ tñ damnaſſent
tob. Iste ihelem expectauit tob loquẽ
tem: eo q̃ ſeniores eſſent cum loque
rentur. Cum autem uidiſſet q̃ nul
lo modo poſſent: iracundꝰ ē uehe
menter. Rndensq; ihelem filius ba
rachiel buzites. dixit. Iunioꝝ ſũ tẽ
pore: uos aũt antiquiores. Ideo ueꝛe
ſo capite ueritus ſum indicare uo
bis ſcientiam meam. Iudicabam enī
q̃ etas. plurioꝝ loqueꝛetur: ⁊ anoꝝ mul
titudo docꝛet ſapiã. Si ut uideo ſpꝛ
ē in hominibus: ⁊ inſpiratio omnipotẽ
tis dat intelligẽtiam. Non ſunt longe
ui ſapientes: nec ſenes intelligunt
iudiciũ. Ideo dicam auditui mee: et
oſtendam etiam ego ſcientiam meam.
Expectaui enim ſimones uestꝛos: au
diui pꝛudentias uſq; dum diſcep
tarent ſimonibꝰ uestꝛis: ⁊ donec puta
bam uos aliquid dicere conſideraba.
Si ut uideo non eſt qui poſſit argu
ere tob: ⁊ rndere exꝛob ſimonibꝰ ei.
Ne forte dicatis inuenimus ſapiã
tiã: pꝛicit eum non uoꝛo. Nichil
locutus eſt michi: ⁊ ego non ſecũdm ſ